

Bilaga 3 till kommunfullmäktiges protokoll 2003-09-22 § 6

Svar på interpellation nr 2003:43 av Ewa Samuelsson (kd) om miljöbelastning vid tippning av snömassor i bl.a. Riddarfjärden

Ewa Samuelsson har ställt tre frågor till mig;

1. Vilka åtgärder jag har vidtagit för att ersätta Riddarfjärden som tippningsplats mot bakgrund av den information som gavs i svaret på interpellation 2002:11?
2. Om jag anser att programmet för omhändertagande av dagvatten och rening av trafikvatten ska gälla också för snömassor, och i så fall, om jag har vidtagit någon åtgärd för att komplettera programmet på denna punkt?
3. Om jag anser att miljöbelastningen vid tippning av snömassor som sker bl.a. i Riddarfjärden är allvarlig?
4. Vilka villkor för omhändertagande av snömassor jag är beredd att förändra för att minska snötippning i Riddarfjärden?

Inledningsvis vill jag betona att - ja, jag tycker att tippning av smutsig snö i vattendrag är ett problem, ett ganska så stort miljöproblem dessutom. Jag har själv i ett flertal interpellationer och skrivelser velat uppmärksamma problemet när snömassor från olika delar av staden och till och med från grannkommunerna tidigare år har dumpats i Riddarfjärden. När snön tippas i stadens vatten kommer de föroreningar som lagrats i snön ut i vattenmiljön. Det handlar främst om metaller, särskilt bly, koppar och krom och organiska kolväteföreningar från avgaser och vägbanor.

Vad som har gjorts i frågan sedan förra vintern är att staden har beslutat att endast snömassor från Kungsholmen och Vasastan får tippas i Riddarfjärden. Av miljöskäl har man valt att förbjuda både andra stadsdelar och andra kommuner att använda Riddarfjärden som snödeponi. Vid deponin i Stadsgården kan Katarina-Sofia och Maria-Gamla Stans stadsdelar samt andra kommuner tippa sin snö, på Blaiseholmen tippas Norrmalm sin snö och i Värtan tippas snö från Norrmalm, Östermalm samt andra kommuner.

Jag anser att systemet i viss mån förbättrats men fortfarande är det inte bra med tippning av förorenad snö direkt i mälaren och saltsjön. Det bästa ur miljösynpunkt vore att rena snömassorna innan de tippas ut i naturen. Här finns det goda exempel på städer, t.ex. Sundsvall, som arbetar med att rena snömassorna för att sedan använda smältvattnet för framställning av fjärrkyla. Nackdelen med den här metoden är att den är utrymmeskrävande.

Du undrar om jag har vidtagit några åtgärder för att stadens dagvattenstrategi även skall inrymma snömassor. Dagvattenstrategin gäller redan idag även för snömassor (sid. 9) Där konstateras bl.a. att små landtippor i första hand bör bli alternativ till dagens hantering och att de ytterstadsområden som idag använder innerstadens sjötippor bör söka mer lokala platser för landtippning. På detta sätt renar man föroreningen på plats och slipper därmed onödiga transporter samt att vattnet renas genom infiltration i marken. Det är viktigt att i sammanhanget, såsom påpekas i dagvattenstrategin, att landtipporna ses över så att de inte skadar mark, vatten och rekreation. Här bör samråd ske med t.ex. Agenda 21-samordnaren i stadsdelen. Jag är glad över att vi i den nuvarande politiska majoriteten har gjort stora satsningar på stadens Agenda 21-arbete, såväl lokalt som centralt, och detta bör kunna ge goda förutsättningar för framtida arbete med de här frågorna.

Även om snöhanteringen nu ingår i dagvattenstrategin, håller jag med om att det finns mer att göra. Det bör t.ex. tydligare framgå att snötippning i första hand skall ske på land och inte i stadens vattendrag. Jag är beredd att under den här mandatperioden fortsätta arbetet med att finna andra hållbara lösningar på stadens hanteringsproblem vad gäller snö. De förslag som jag tillsammans med andra tidigare har lagt om detta kommer jag att fortsätta driva.

Stockholm den 22 augusti 2003

Viviann Gunnarsson (mp)
Miljö- och konsument borgarråd